

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 21.12.2005
KOM(2005) 667 lopullinen

2005/0281 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jätteistä

(komission esittämä)

{SEK(2005) 1681}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Tämän tarkistuksen tavoitteena on hyödyntää direktiivin 75/442/ETY säännökset parhaalla mahdollisella tavalla sekä säilyttää sen tärkeimmät rakenteet ja säännökset. Tarkoituksena on hioa direktiiviä paremmaksi, ei uudistaa sitä perinpohjaisesti.

Jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevassa teemakohtaisessa strategiassa yksilöidään kolme keskeistä syytä, joiden vuoksi jätepolitiikan puitedirektiiviä, eli direktiiviä 75/442/ETY olisi tarkistettava.

Ensinnäkin on käynyt ilmi, että osa direktiivin 75/442/ETY määritelmistä ei ole tarpeeksi selkeitä, mistä aiheutuu, että näiden keskeisten määritelmien tulkinta vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen ja joissakin tapauksissa alueelta toiselle ja aiheuttaa näin ollen epävarmuutta. Osittain tästä syystä on useissa tapauksissa jouduttu pyytämään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkintaa asiasta. Tämä on aiheuttanut taloudellisille toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille merkittäviä vaikeuksia.

Asiat, joissa oikeusvarmuus on riittämätön, liittyvät pääasiassa jätteen määritelmään sekä jätteen hyödyntämisen ja kaatopaikalle sijoittamisen väliseen eroon. Tässä jätepolitiikan puitedirektiivin tarkistuksessa ehdotetaan selkeämpiä määritelmiä ja/tai mekanismeja, jolla asioita voidaan tarvittaessa selventää EU:n tasolla.

Toiseksi jätteen syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevassa teemakohtaisessa strategiassa esitellään uusi lähestymistapa jätepolitiikkaan, joka on mukautettu paremmin nykyiseen tilanteeseen, jossa tärkeimmät jätehuoltotoiminnot kuuluvat nyt ympäristölainsäädännön soveltamisalaan. On tärkeää, että jätepolitiikan puitedirektiivi mukautetaan tähän lähestymistapaan.

Tämä edellyttää useita muutoksia. Suurin muutos on ympäristötavoitteen sisällyttäminen direktiiviin. Useimmilla ympäristödirektiiveillä on nyt tällainen tavoite, joka helpottaa koko direktiivin suuntaamista tiettyyn ongelmaan. Tässä ehdotuksessa ympäristötavoite suuntaa direktiiviin jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutusten vähentämiseen ja samalla siihen, että otetaan huomioon resurssin koko elinkaari. Tämä lähestymistapa on peräisin luonnonvaroja koskevasta teemakohtaisesta strategiasta.

Toinen merkittävä osa tätä strategista muutosta on laatuvaatimusten soveltaminen. Tässä ehdotuksessa vahvistetaan useita osa-alueita koskevia vaatimuksia muun muassa vähimmäisvaatimusten soveltamisen, hyödyntämisen selkeän määritelmän ja jätteen muuttumista muuksi kuin jätteeksi koskevan perusteen soveltamisen kautta.

Lopuksi tässä direktiivissä pyritään yksinkertaistamaan voimassa olevaa lainsäädäntökehystä. Direktiivillä kumottaisiin jäteöljyhuollosta annettu direktiivi 75/439/ETY ja yhdistettäisiin vaarallisista jätteistä annettu direktiivin 91/689/ETY jätepolitiikan puitedirektiiviin. Jäteöljyhuollosta annetussa direktiivissä asetetaan etusijalle jäteöljyjen uudistaminen muiden hyödyntämisvaihtoehtojen sijaan. Tämä ei ole enää perusteltua. Vaarallisista jätteistä annettu direktiivi liittyy läheisesti jätepolitiikan puitedirektiiviin ja sen säännösten yhdistäminen puitedirektiiviin yksinkertaistaa lainsäädäntöä. Lisäksi olisi muutettava tai poistettava joitakin

vanhentuneita tai epäselviä säännöksiä kaikista kolmesta direktiivistä.

- **Asiayhteys**

Jätteen historia on yhtä vanha kuin ihmiskunnan historia. Jätepolitiikka on aina ollut keskeinen osa Euroopan unionin ympäristöpolitiikkaa. Jätepolitiikan puitedirektiivi oli yksi ensimmäisistä EU:n tason ympäristönsuojelusäädöksistä.

Vuoden 1975 jälkeen jätelainsäädäntö on kehittynyt merkittävästi. Ensimmäisen vaiheen aikana kehitettiin yleiset puitteet ja käsiteltiin useita erityisongelmia (jäteöljyt, titaanidioksidi). Seuraavaksi annettiin kaatopaikkoja ja polttolaitoksia koskevia säännöksiä. Lopuksi kolmannen vaiheen aikana perustettiin tarvittavat organisaatiot ja hankittiin tarvittava rahoitus useiden ensisijaisten jätevirtojen (pakkausjätteet, romuajoneuvot, sähkö- ja elektroniikkalaiteromu) kierrätyksen helpottamiseksi kierrätysdirektiivien mukaisesti.

Muita merkittäviä lainsäädäntötoimia ei tarvita. On kuitenkin toteutettava toimia nykyisten puitteiden optimoimiseksi ja jäljellä olevien puutteiden poistamiseksi. Tässä jätedirektiivin tarkistusta koskevassa ehdotuksessa käynnistettäisiin useita näistä tarvittavista toimista, muita on käsiteltävä pitemmällä aikavälillä.

Jos jätepolitiikan puitedirektiivin tarkistusta ei toteutettaisi, sellaiset ongelmat, joiden osalta on havaittu oikeusvarmuudessa olevan puutteita, aiheuttaisivat vaikeuksia taloudellisille toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille jatkossakin. Normien puuttuminen joillakin aloilla heikentää ympäristön ja ihmisten terveyden tasoa sekä uusiotuotteiden sisämarkkinoita. Jos oikeudellista kehystä, ja erityisesti jäteöljyjä ja vaarallisia jätteitä koskevia direktiivejä, ei mukautettaisi nykyiseen tietämykseen ja tavoitteisiin, heikentyisi EU:n politiikkojen uskottavuus tällä alalla.

- **Voimassa olevat säännökset**

Tällä ehdotuksella muutetaan direktiiviä 75/442/ETY (jätepolitiikan puitedirektiivi). Lisäksi sillä kumotaan direktiivi 91/689/ETY (vaarallisista jätteistä annettu direktiivi), jonka säännökset sisällytetään jätepolitiikan puitedirektiiviin, sekä direktiivi 75/439/ETY (jäteöljydirektiivi). Jäteöljyjen osalta säilytetään kuitenkin erityinen keräysvelvollisuus. Sellaiset elementit näistä kahdesta direktiivistä, jotka ovat edelleen asiaankuuluvia ja perusteltuja, sisällytetään tarkistettua jätedirektiiviä koskevaan ehdotukseen. Jätepolitiikan puitedirektiivissä vahvistetaan määritelmät ja perussäännöt, joita sovelletaan myös kaikkiin muihin jätteitä koskeviin EU:n säännöksiin. Näin ollen tämä ehdotus vaikuttaa joko suoraan tai epäsuorasti niihin kaikkiin.

Jätelaitosten lupamenettelyn osalta jätepolitiikan puitedirektiiviä sovelletaan yhdessä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin 96/61/EY kanssa. Aikaisemmin näissä kahdessa direktiivissä on ollut päällekkäisyyksiä, jotka ovat johtaneet kahdenkertaiseen lupamenettelyyn ja tarpeettomaan sääntelyn ja hallinnollisen taakan lisääntymiseen. Vaikka nämä päällekkäisyydet ovat syntyneet pääasiassa jäsenvaltioiden omien täytäntöönpanotoimien johdosta, tässä direktiivissä käytetään yksiselitteisiä sanamuotoja, jotta kaikille olisi selvää, että EU:n lainsäädäntö ei edellytä kaksinkertaista lupamenettelyä.

Sellaisia vaarallisia jätteitä koskevan direktiivin elementtejä, joita ei ole sisällytetty tähän direktiiviin, käsitellään riittävässä määrin muussa yhteisön lainsäädännössä, kuten jätteenpoltosta annetussa direktiivissä 2000/76/EY ja PCB/PCT:tä koskevassa direktiivissä 96/59/EY.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ei sovelleta.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asianomaisten kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Kun komissio oli antanut tiedonannon ”Kohti jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa” [KOM(2003) 301], järjestettiin sidosryhmille avoin kuuleminen Internetissä.

Komissio järjesti lisäksi viisi asiantuntijakokousta, joissa keskusteltiin yksityiskohtaisesti strategian kannalta keskeisistä aiheista (katso jäljempänä). Jäsenvaltioiden kanssa järjestettiin myös kolme epävirallista kokousta ja kolme sidosryhmien kokousta, joista yhteen osallistuminen oli keskustelun helpottamiseksi rajoitettu vain EU:n tason järjestöille.

Vaikutusten arvioinnista järjestettiin erillinen sidosryhmien kuuleminen, jossa sidosryhmiltä pyydettiin tietoja tiettyjen toimintapolitiikkojen todennäköisistä vaikutuksista. Tämän kuulemisen aikana saatiin 90 vastausta.

Sekä sidosryhmille että jäsenvaltioille järjestettiin lisäksi erityiskuulemisia vaarallisia jätteitä ja jäteöljyjä koskevien direktiivien osalta.

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Edellä kuvattu kuulemismenettely oli hyvin laaja, eikä tässä voida käsitellä kaikkia saatuja vastauksia. Teemakohtaista strategiaa koskevassa tiedonannossa on tiivistelmä ensimmäisen Internet-kuulemisen aikana saaduista vastauksista. Avointen kuulemisten aikana saadut vastaukset sekä asiantuntijoille ja erityisistä aiheista järjestettyjen kuulemisten tulokset ovat Internetissä osoitteessa: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>.

Internetissä järjestettiin avoin kuuleminen 10.5.2003–10.11.2003. Komissio sai 220 vastausta. Vastaukset ovat Internetissä osoitteessa http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/waste_strat/library?l=/test&vm=detailed&sb=Title.

- **Asiantuntemuksen hankkiminen ja käyttäminen**

Tieteellinen asiantuntemus kyseisillä aloilla

Tärkeimmät alat, joilta asiantuntemusta hankittiin, olivat elinkaarianalyysi, jätteen syntymisen ehkäiseminen ja kierrätys, jätteiden hyödyntämislaitoksiin sovellettavat säännökset, jätteen, jätteen hyödyntämisen ja jätteen kaatopaikalle sijoittamisen määritelmät.

Käytetty menetelmä

Tärkeimmät käytetyt menetelmät olivat asiantuntijakokoukset sekä asiaankuuluvien tutkimusten tilaaminen. Lisäksi tilattiin jäteöljyjen uudistamisesta ja polttamisesta jo tehtyjä tutkimuksia ja elinkaarianalyysejä koskeva kriittinen tarkastelu (katso http://europa.eu.int/comm/environment/waste/studies/oil/waste_oil.htm).

Pääasialliset järjestöt/asiantuntijat, joita on kuultu

Kommentteja pyydettiin suurelta joukolta tutkimuslaitoksissa ja teollisuudessa työskenteleviä asiantuntijoita. Heidän mielipiteensä otettiin huomioon.

Saatujen ja varteenotettujen neuvojen tiivistelmä

Vakavien riskien ja pysyvien haitallisten seurausten mahdollisuutta ei ole mainittu.

Saatuja ja hyödynnettyjä neuvoja oli niin paljon ja ne olivat niin erityyppisiä, ettei niitä voi esittää tiivistetyssä muodossa tässä yhteydessä. Asiantuntijakokousten, tutkimusten ja sidosryhmien kuulemisten tulokset ovat Internetissä osoitteessa: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>, http://europa.eu.int/comm/environment/waste/oil_index.htm ja http://europa.eu.int/comm/environment/waste/hazardous_index.htm. Useita näistä neuvoista käsitellään jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaisen strategian liitteenä olevassa vaikutusten arvioinnissa

Jäteöljydirektiiviä koskevassa kuulemisessa sidosryhmien vastaukset vaihtelivat laajalti. Eriäviä näkemyksiä esiintyi siitä, pitäisikö jäteöljyjen uudistamisen ensisijaisuus kumota ja siitä, mitkä tämän vaikutukset olisivat.

Välineet, joilla asiantuntijalausunnot saatettiin suuren yleisön tietoisuuteen

Asiantuntijakokousten tulosten tiivistelmä on näitä kokouksia koskevalla sivulla Internetissä.

• **Vaikutusten arviointi**

Direktiivin 75/442/ETY tarkistaminen on yksi jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevan teemakohtaisen strategian osista. Koko paketin vaikutukset arvioitiin.

Vaikutusten arvioinnissa on viisi eri vaihtoehdoryhmää, joissa kussakin käsitellään tiettyä ympäristökysymystä ja suositellaan seuraavia vaihtoehtojen yhdistelmiä:

- Sovelletaan jätteisiin elinkaariajatteluun perustuvaa resurssilähestymistapaa, johon sisältyy tietopohjan parantaminen ja jätepolitiikan ympäristötavoitteen selkeyttäminen.
- Siirrytään Euroopan kierrätysyhteiskuntaan kehittämällä jätteiden kierrätystä koskevia yhteisiä ympäristövaatimuksia.
- Uudistetaan lainsäädäntökehystä tarkistamalla jätepolitiikan puitedirektiiviä ja vahvistamalla suuntaviivoja sellaisia kysymyksiä varten, joita on tarkasteltava tapauskohtaisesti.

Lisäksi vaikutusten arvioinnissa suositellaan, että direktiivissä 75/439/ETY jäteöljyjen uudistamiselle annettu ensisijainen asema kumotaan ja että pyrkimykset keskitetään jäteöljyjen keräämiseen.

Useat näistä vaihtoehdoista voidaan muuttaa ehdotuksiksi oikeudellisiksi toimiksi, jotka sisällytettäisiin puitelainsäädäntöön. Vaikutusten arviointi osoittaa, että säännöksillä olisi yleisesti parannettava EU:n jätepolitiikan ekotehokkuutta ja että tällaisen puitelähestymistavan erityisvaikutukset riippuvat EU:n tai kansallisella tasolla toteutetuista toimenpiteistä.

Tähän direktiiviin sisältyy säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön kaikki vaikutusten arvioinnissa etusijalle asetetut vaihtoehdot:

- Jätepolitiikan puitedirektiivissä on ympäristötavoite. Tällä sisällytetään elinkaariajattelu jätepolitiikkaan ja parannetaan sen kustannustehokkuutta.
- Vahvistetaan perusteet, joiden mukaan voidaan määritellä, milloin jäte ei ole enää jätettä. Tämä mahdollistaa sellaisten perusteiden vahvistamisen jätevirroille, joilla varmistetaan, että uusiotuotteet eivät vahingoita ympäristöä ja että perusteiden mukaisia kierrätystuotteita tuottavien toiminnanharjoittajien hallinnollinen taakka vähenee.
- Jäsenvaltioiden on laadittava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia. Tällä ehdotuksella ei odoteta olevan merkittäviä välittömiä ympäristö-, taloudellisia tai sosiaalisia vaikutuksia, vaikka vaikutukset vaihtelevatkin toteutettujen toimien mukaisesti. Ehdotuksen myötä EU:n, kansallisen ja paikallisen tason päätöksentekijät keskittyvät aikaisempaa enemmän jätteen syntymisen ehkäisyyn, mikä lisää jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia politiikkoja. Se takaa, että kansallisella ja paikallisella tasolla voidaan kehittää joustavia ratkaisuja, joiden avulla voidaan hyötyä jätteen syntymisen ehkäisemisestä.
- Jätelainsäädännön yksinkertaistaminen ja erityisesti määritelmien selkeyttäminen. Ehdotuksella on myönteisiä ympäristö- ja taloudellisia vaikutuksia ja sen tueksi laaditaan tapauskohtaista tarkastelua varten tulkintaohjeita, joita sovelletaan lainsäädännön osoittautuessa liian jäykäksi.
- Jäteöljyjen muodostaman jätevirran hallintakustannukset alenevat, kun jäteöljyjen uudistamisella ei ole enää ensisijaista asemaa, vaan keskitytään tärkeimpään ympäristökysymykseen, eli jäteöljyjen keräämiseen. Tämä parantaa jäteöljyhuollon ekotehokkuutta.

Komissio on tehnyt työohjelmassa mainitun vaikutusten arvioinnin. Kertomus on Internetissä osoitteessa: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Tiivistelmä ehdotetuista toimista

Jätepolitiikan puitedirektiivi annettiin vuonna 1975 ja sitä muutettiin 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY. Ehdotuksella tarkistetaan jätepolitiikan puitedirektiiviä ja kumotaan direktiivi 91/689/ETY, jonka säännökset sisällytetään jätepolitiikan puitedirektiiviin, ja direktiivi 75/439/ETY, ja säädetään erityisestä keräysvelvollisuudesta.

Jätepolitiikan puitedirektiivin tehdään seuraavat merkittävät muutokset:

Säädetään ympäristötavoitteesta.

Selkeytetään hyödyntämisen ja huolehtimisen määritelmiä.

Selkeytetään vaarallisen jätteen sekoittamiseen sovellettavia edellytyksiä.

Säädetään menettelystä, jolla selkeytetään, milloin tiettyihin jätevirtoihin kuuluva jäte ei ole enää jätettä.

Säädetään vähimmäisvaatimuksesta tai menettelystä, jolla vahvistetaan useisiin jätehuoltotoimintoihin sovellettavat vähimmäisvaatimukset.

Säädetään vaatimuksesta laatia kansallisia jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia.

- **Oikeusperusta**

Direktiivin pääasiallinen tavoite on ympäristön suojeleminen. Näin ollen tämän ehdotuksen oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 175 artikla, kuten jätepolitiikan puitedirektiivin viimeisimmässä muutossäädöksessä.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan, koska ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita seuraavista syistä:

Jätepolitiikan puitedirektiivissä vahvistetaan perusteet Euroopan jätealan yhteistyölle. Siinä vahvistetaan jätteen kierrättämisen sisämarkkinoiden vähimmäisvaatimukset ja se on välttämätön muiden jätealan direktiivien ja asetusten soveltamisen kannalta. Se on puitedirektiivi, joten jäsenvaltiot vastaavat yksityiskohtaisesta toteutuksesta.

Toisaalta jäteöljyjen uudistamisen ensisijaisuutta koskevan vaatimuksen kumoaminen antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden asettaa etusijalle erityisiä ympäristön kannalta parempia tekniikoita.

Jos jäsenvaltiot toteuttaisivat yksin toimia muiden jätekysymysten osalta, se lamauttaisi uusiokäyttöön tarkoitetun jätteen sisämarkkinat ja vahingoittaisi yhteistyötä muiden jätteenkäsittelyn osa-alueiden osalta. Tämä aiheuttaisi merkittäviä taloudellisia ja ympäristöön liittyviä kustannuksia.

Ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin yhteisön toimilla seuraavasta syystä:

Ainoastaan EU:n toimilla voidaan taata, että ympäristöä ja ihmisten terveyttä suojellaan jätteen syntymisen ja jätehuollon mahdollisilta vahingollisilta vaikutuksilta.

Jätteitä siirretään EU:n alueella ja myös kansainvälisesti. Jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutukset (vaikutukset ilmaan, maaperään ja veteen) eivät tunne rajoja. Kierrätettävän jätteen sisämarkkinat voivat toimia ainoastaan, jos EU:ssa vahvistetaan yhteiset määritelmät keskeisille käsitteille (esimerkiksi "jäte", "hyödyntäminen" ja "huolehtiminen") ja jos sovelletaan jätteen käsittelyä koskevia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia.

Jätepolitiikan puitedirektiivi on tarkistuksen jälkeenkin edelleen puitedirektiivi. Siinä vahvistetaan muun muassa määritelmät ja vähimmäisvaatimukset, mutta annetaan jäsenvaltioille oikeus päättää jätehuoltosäännösten täytäntöönpanon yksityiskohdista kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla.

Näin ollen ehdotus noudattaa toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus noudattaa suhteellisuusperiaatetta seuraavista syistä:

Jätepolitiikan puitedirektiivin tarkistamista koskevalla ehdotuksella yksinkertaistetaan merkittävästi voimassa olevaa direktiiviä. Sillä myös kumotaan kaksi muuta direktiiviä ja sisällytetään näiden direktiivien olennaiset säännökset tarkistettuun jätepolitiikan puitedirektiiviin. Koska kyseessä on puitedirektiivi, siinä säädetään ainoastaan olennaisista asioista, joiden osalta tarvitaan yhdenmukaista lähestymistapaa. Muut kysymykset ratkaistaan kansallisilla päätöksillä.

Ehdotuksessa säädetään useista uudistuksista, joilla vähennetään jätteitä koskevan sääntelyn taloudellista ja hallinnollista taakkaa, mutta säilytetään ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ennallaan.

- **Säädöstyyppi**

Ehdotettu säädös: puitedirektiivi.

Muut säädöslajit eivät soveltuisi seuraavasta syystä.

Joustamattomampi oikeudellinen toimenpide olisi epäsuhtainen, kun otetaan huomioon jätehuollon kansalliset erot sekä kulttuuriset ja maantieteelliset erot. Vapaaehtoinen tai joustavampi toimenpide ei takaisi tarvittavaa sisämarkkinatoimien oikeusvarmuutta eikä antaisi kansalaisille varmuutta siitä, että jätteen syntyminen ja jätehuolto ei vaikuta kielteisesti terveyden ja ympäristönsuojeluun EU:n alueella.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta yhteisön talousarvioon. Ehdotuksessa esitetyt toimenpiteet sisältyvät nykyiseen rahoituskehykseen sekä kaudeksi 2007–2013 esitettyyn lainsäädäntöön.

5) LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksessa esitetään lainsäädännön yksinkertaistamista sekä (EU:n tai kansallisten) viranomaisten ja yksityisten osapuolten hallintomenettelyjen yksinkertaistamista.

Jätepolitiikan puitedirektiivin tarkistamista koskevassa ehdotuksessa yksinkertaistetaan, nykyaikaistetaan ja selkeytetään monin tavoin jätepolitiikan puitedirektiiviä. Lisäksi sillä kumotaan kaksi voimassa olevaa direktiiviä, poistetaan vanhentuneita säännöksiä ja sisällytetään jäljelle jäävät säännökset tarkistettuun ehdotukseen. Tämä yksinkertaistaa EU:n jätelainsäädännön rakennetta.

Jätehuoltosuunnitelman velvoitteita on selkeytetty ja yksinkertaistettu.

Ehdotuksessa säädetään menettelystä, jolla voidaan vahvistaa perusteet jätteen luokittelumiseksi muuksi kuin jätteeksi. Tämä selkeyttää, milloin jäte lakkaa olemasta jätettä. Näillä säännöksillä helpotetaan siis sellaisten uusiotuotteiden tai -materiaalien hallintaa, jotka aiheuttavat vain vähän riskiä ympäristölle.

Jätepolitiikan puitedirektiivin ja IPPC-direktiivin mahdollisia lupamenettelyjä koskevia päällekkäisyyksiä on selkeytetty jäsenvaltion tasolla mahdollisesti vaadittavan kaksinkertaisen

lupamenettelyn vähentämiseksi.

Ehdotus sisältyy EY:n lainsäädännön ajantasaistamista ja yksinkertaistamista koskevaan komission ohjelmaan sekä sen työ- ja lainsäädäntöohjelmaan (viite WP 05 2004/ENV/001).

- **Olemassa olevan sääntelyn kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksyminen johtaa voimassa olevan lainsäädännön kumoamiseen.

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotus on Euroopan talousalueen kannalta merkityksellinen, minkä vuoksi ehdotus on ulotettava kattamaan myös Euroopan talousalue.

- **Ehdotuksen yksityiskohtaiset perustelut**

Ehdotuksen 1 artiklassa määritellään ehdotettavan direktiivin tavoite.

Uuden tavoitteen myötä jätepolitiikan puitedirektiivin keskeisenä asiana ovat jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamat ympäristövaikutukset, ottaen huomioon resurssien elinkaari. Artiklassa yhdistetään direktiivin 75/442/ETY 3 artiklaan aikaisemmin sisältynyt "jätehierarkia" tähän tavoitteeseen muuttamatta hierarkian järjestystä tai luonnetta. Hierarkiaa kuvaavaa sanamuotoa nykyaikaistetaan, jotta voidaan ottaa huomioon käytettyjen ilmaisujen luonteessa tapahtuneet muutokset.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala.

Jätteistä annetun direktiivin 2 artiklan 2 kohtaa muutetaan, jotta ilmaisu "kuuluu muun lainsäädännön soveltamisalaan" rajoitettaisiin käsittämään ainoastaan yhteisön lainsäädäntöä. Tarkoituksena on parantaa oikeusvarmuutta ja varmistaa yhteisön tason vähimmäisvaatimukset. Ehdotukseen sisältyy myös uusi poikkeus, joka koskee saastunutta maaperää, jota ei ole kaivettu pois, eläimistä saatavia sivutuotteita ja maatalouden sivutuotteita.

Ehdotuksen 3 artiklassa annetaan määritelmät, joita sovelletaan tähän säädöksiin, sekä säädökset, joissa viitataan tähän säädökseen.

Jätteen määritelmää ei muuteta, mutta III lukuun lisätään mekanismi, jonka avulla voidaan selventää, milloin jäte ei ole enää jätettä. Komiteamenettelyllä voidaan vahvistaa perusteet niiden jätevirtojen osalta, jotka ovat artiklassa 11 vahvistettavien perusteiden mukaisia.

Uudelleenkäyttöä koskeva määritelmä on muotoiltu pakkauksia ja pakkausjätettä koskevan direktiivin määritelmän mukaan.

Kierrätyksen määritelmä on lisätty, jotta voidaan selventää käsitteen soveltamisalaa.

Keräilyä määritelmää tarkistetaan sen selventämiseksi, että määritelmän soveltamisalaan kuuluu

jätteen keräily ja kokoaminen tällaisen jätteen kuljettamiseksi asianmukaiseen jätteenkäsittelylaitokseen. Sen soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu jätteen sekoittamiseen tai lajitteluun kuuluvat jätteenkäsittelytoimet.

”Tuottajan”, ”haltijan” ja ”jätehuollon” määritelmiä ei muuteta sisällön osalta.

Ehdotuksen 4 artiklassa säilytetään komission päätöksellä vahvistetun jäteluettelon oikeusperusta.

Ehdotuksen 5 ja 6 artiklassa on hyödyntämisen tarkistettu määritelmä, jossa vahvistetaan, että tämän määritelmän perustana on resurssien korvaaminen. Yhdessä huolehtimista koskevan määritelmän kanssa se mahdollistaa vaikeiden tilanteiden ratkaisemisen tehokkuusperusteiden avulla. Näissä artikloissa säädetään myös menettelyistä, joilla voidaan selventää tiettyjen jätetoimintojen luokittelua joko hyödyntämiseksi tai huolehtimiseksi tarvittaessa komiteamenettelyn avulla.

Ehdotuksen 7 ja 8 artiklassa säädetään nyt yleisestä velvollisuudesta varmistaa, että jätteestä huolehditaan siten, ettei se vaaranna ympäristöä tai ihmisten terveyttä ja että jäte käsitellään direktiivin mukaisesti. Näiden vaatimusten muotoilu on sama kuin direktiivissä 91/156/ETY.

Ehdotuksen 9 artiklassa olevaa käsittelykustannusten määritelmää laajennetaan niin, että siihen sisältyvät sekä hyödyntämis- että käsittelytoiminnot. Sitä muutetaan, jotta olisi selvää, että niissä kustannuksissa, jotka jätteen haltijoiden tai tuottajien on maksettava, olisi huomioitava tällaisesta jätteestä huolehtimisen ja sen hyödyntämisen kaikki ulkoisvaikutukset. Toisin sanoen kustannusten olisi sisällettävä kaikki tällaisen jätteen syntymisestä tai huolehtimisesta aiheutuvat todelliset kustannukset ympäristölle.

Direktiivin 10 artiklaa, joka koskee käsittelylaitosten verkostoja, ei ole muutettu sisällön kannalta.

Ehdotuksen III luvussa säädetään mekanismista, jonka avulla voidaan selventää, milloin jäte ei ole enää jätettä. Komiteamenettelyllä voidaan vahvistaa perusteet niiden jätevirtojen osalta, jotka ovat artiklassa 11 vahvistettavien perusteiden mukaisia.

Vaarallisia jätteitä koskevat 12–15 artiklat on siirretty vaarallisia jätteitä koskevasta direktiivistä tarkistettuun jätepolitiikan puitedirektiiviin. Vaarallisen jätteen määritelmää tarkistetaan, jotta voitaisiin selventää kotitalousjätteen käsitettä ja sitä, että kotitalousjäte ei kuulu vaarallisen jätteen määritelmän soveltamisalaan.

Vaarallisten jätteiden erottelua koskeva 16 artikla on siirretty vaarallisia jätteitä koskevasta direktiivistä tarkistettuun jätepolitiikan puitedirektiiviin. Vaarallisen jätteen sekoittamista koskeva poikkeus on voimassa edelleen, mutta edellytyksenä on parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttäminen. Viittaus ”turvallisuuteen” on poistettu, koska sitä ei tällä hetkellä käytetä jätelainsäädännössä ja se ei ole yhdenmukainen ympäristövaikutuksien korostamisen kanssa.

Vaarallisten jätteiden merkintöjä koskeva 17 artikla on siirretty vaarallisia jätteitä koskevasta direktiivistä tarkistettuun jätepolitiikan puitedirektiiviin.

Mineraalijäteöljyjä koskevassa 18 artiklassa säädetään edelleen velvollisuudesta kerätä tällaiset jäteöljyt erikseen, kuten jäteöljydirektiivissäkin.

Artiklassa 19 yhdistetään kaksi aikaisempaa artiklaa, joissa säädettiin hyödyntämistä ja

huolehtimista koskevista luvista, mutta niitä ei ole muuten muutettu.

Artiklassa 20 säädetään, että sellaisen laitoksen tai yrityksen, jolla on IPPC-direktiivin mukainen lupa, ei tarvitse hakea jätepolitiikan puitedirektiivin mukaista lupaa.

Artiklassa 21 säädetään, että komissio voi tarvittaessa vahvistaa lupien vähimmäisvaatimukset komiteamenettelyllä.

Ehdotuksen 22–24 artiklassa vahvistetaan edellytykset, joiden perusteella voidaan myöntää jätteelle tai vaaralliselle jätteelle poikkeus lupaehtoista.

Artiklassa 25 vahvistetaan vaatimukset, joita sovelletaan kerääjiin, kuljettajiin ja rekisteröityihin kauppiaisiin tai välittäjiin. Siinä otetaan käyttöön menettely, jota voidaan käyttää vähimmäisvaatimusten hyväksymiseen tällä alalla.

Jätehuoltosuunnitelmia koskevaa 26 artikla on muotoiltu uudelleen jätehuoltosuunnitelman sisällön selkeyttämiseksi. Siinä säädetään myös, että näiden suunnitelmien laatimisessa olisi hyödynnettävä elinkaarilähestymistapaa.

Ehdotuksen 29–31 artiklassa säädetään jätteen syntymisen ehkäisemisestä ja veloitetaan jäsenvaltiot laatimaan jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia ja vahvistamaan edellytykset, joiden mukaisesti näitä ohjelmia olisi laadittava.

Tarkastuksia koskevaa 32 artiklaa on vahvistettu lisäämällä siihen erityinen vaatimus siitä, että tarkastuksiin on sisällytettävä kerätyn ja kuljetetun jätteen lähtöpaikka ja määränpää.

Ehdotuksen 34 artikla sisältää sekä kertomuksia että uudelleentarkastelua koskevat säännökset.

Muita artikloja ei ole muutettu sisällön kannalta.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

jätteistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY⁵ säädetään lainsäädännöllisestä kehyksestä, jota sovelletaan jätteenkäsittelyyn yhteisössä. Direktiivissä määritellään keskeiset käsitteet, kuten jäte, jätteen hyödyntäminen ja jätteestä huolehtiminen, ja säädetään keskeisistä jätehuoltoon sovellettavista vaatimuksista, joiden mukaan jätehuoltotoimet ja taloudelliset toimijat tarvitsevat toimiluvan tai ne on rekisteröitävä, jäsenvaltioiden on laadittava jätehuoltosuunnitelmia, sekä tärkeitä periaatteista, kuten velvoitteesta käsitellä jätteet siten, ettei sillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön, ja periaatteesta, jonka mukaan jätteiden tuottajien olisi maksettava jätteenkäsittelyn kustannukset.
- (2) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY⁶ vaaditaan jätteitä koskevan lainsäädännön kehittämistä tai

¹ EYVL C...

² EYVL C...

³ EYVL C...

⁴ Euroopan parlamentin lausunto (EUVL C ...), neuvoston vahvistama yhteinen kanta (EUVL C ...) ja Euroopan parlamentin lausunto (EUVL C ...)

⁵ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁶ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

tarkistamista, mukaan luettuna muun muassa jätteen ja muun kuin jätteen välisen eron selventäminen sekä asianmukaisten perusteiden kehittäminen direktiivin 75/442/ETY liitteiden IIA ja IIB muokkaamiseksi.

- (3) Komission 27 päivänä toukokuuta 2003 antamassa tiedonannossa ”Kohti jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa” tuotiin esille tarve arvioida voimassa olevia jätteen hyödyntämisen ja jätteestä huolehtimisen määritelmiä sekä tarve määrittellä yleisesti sovellettavissa oleva kierrätyksen määritelmä sekä käydä keskustelua jätteen määritelmästä.
- (4) Euroopan parlamentti antoi 20 päivänä huhtikuuta 2004 päätöslauselman, jossa se vaati komissiota harkitsemaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁷ soveltamisalan laajentamista kattamaan koko jäteala. Siinä myös pyydettiin komissiota tekemään selkeä ero jätteen hyödyntämisen ja niistä huolehtimisen välille ja selventämään jätteen ja muun kuin jätteen eroa.
- (5) Neuvosto esitti 1 päivänä heinäkuuta 2004 päätelmät, joissa se pyysi komissiota tekemään ehdotuksen direktiivin 75/442/ETY tiettyjen näkökohtien tarkistamisesta jätteen ja muun kuin jätteen eron selventämiseksi sekä eron tekemiseksi jätteen hyödyntämisen ja jätteestä huolehtimisen välille.
- (6) Näin ollen on tarpeen tarkistaa direktiiviä 75/442/ETY, jotta voitaisiin selventää direktiivin tärkeimpiä käsitteitä, kuten jätteen, jätteen hyödyntämisen ja jätteestä huolehtimisen määritelmiä, vahvistaa toimenpiteitä, joita on toteutettava jätteen syntymisen ehkäisemiseksi, ottaa käyttöön lähestymistapa, jossa huomioidaan tuotteiden ja materiaalien koko elinkaari eikä ainoastaan jätevaihe, ja keskittyä vähentämään jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia ympäristövaikutuksia, mikä lisää jätteen taloudellista arvoa. Selvyyden ja luettavuuden vuoksi direktiivi 75/442/ETY olisi korvattava.
- (7) Koska merkittävimmät jätehuoltotoimet kuuluvat nyt yhteisön ympäristölainsäädännön soveltamisalaan, on tärkeää, että tämä direktiivi mukautetaan tähän lähestymistapaan. EY:n perustamissopimuksen 174 artiklassa määrättyjen ympäristötavoitteiden korostaminen mahdollistaisi, että direktiivin tavoitteena voisi olla jätteen syntymisen ja jätehuollon ympäristövaikutusten vähentäminen resurssien koko elinkaaren ajan. Näin ollen tämän direktiivin oikeusperustan pitäisi olla perustamissopimuksen 175 artikla.
- (8) Silloin kun taloudelliset välineet ovat kustannustehokkaita, ne ovat osoittautuneet tehokkaiksi jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, kuten niiden tulisi ollakin. Jätteellä on arvoa resurssina, ja lisäämällä taloudellisten välineiden käyttöä voidaan saavuttaa suurimmat mahdolliset ympäristöhyödyt. Tässä direktiivissä olisi näin ollen edistettävä niiden käyttöä asianmukaisella tasolla.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 säädetään muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden

⁷ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

terveyssäännöistä⁸. Asetuksessa säädetään muun muassa kaiken eläimistä peräisin olevan jätteen käsittelyn, käytön ja hävittämisen oikeasuhteisesta valvonnasta, jonka avulla estetään kyseistä jätteestä aiheutuvat riskit eläinten terveydelle ja kansanterveydelle. Tämän vuoksi on tarpeen selventää yhteys kyseiseen asetukseen ja välttää sääntöjen päällekkäisyys jättämällä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle eläimistä saatavat sivutuotteet silloin kun niitä käytetään tarkoituksiin, joita ei pidetä jätetoimintoina.

- (10) Asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on asianmukaista selventää jätelainsäädännön ja siihen sisältyvien vaarallista jätettä koskevien säännösten soveltamisalaa asetuksella (EY) N:o 1774/2002 säänneltyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden osalta. Mikäli eläimistä saatavat sivutuotteet aiheuttavat mahdollisia riskejä terveydelle, asianmukainen oikeudellinen väline näiden riskien välttämiseksi on asetus (EY) N:o 1774/2002, ja päällekkäisyyttä jätelainsäädännön kanssa olisi vältettävä.
- (11) Direktiiviin olisi lisättävä uudelleenkäytön määritelmä, jotta voitaisiin selkeyttää tämän toimen käyttöä jätteiden käsittelyssä ja jätteen määritelmän soveltamisalaan kuuluvien materiaalien tai tuotteiden uudelleenkäyttöä. Uudelleenkäytön määritelmän soveltamisalaan ei pitäisi kuulua sellaisten tuotteiden uudelleenkäyttö, joista ei tule jätettä, vaan olisi viitattava ainoastaan toimintoihin, jotka johtavat jätteeksi katsottavien tuotteiden tai osien uudelleenkäyttöön.
- (12) Jätepolitiikan puitedirektiiviin olisi lisättävä kierrätyksen määritelmä, jotta voidaan selventää kyseisen käsitteen soveltamisalaa.
- (13) Hyödyntämisen ja huolehtimisen määritelmiä on muutettava sen varmistamiseksi, että näiden kahden käsitteen välillä voidaan tehdä selvä ero ympäristövaikutuksissa olevien todellisten eroavaisuuksien perusteella, ja erityisesti sen perusteella, johtavatko nämä toimet luonnonvarojen korvaamiseen talouden kiertokulussa. Tämän lisäksi direktiivissä on tarpeen säätää korjaavasta mekanismista, jota voidaan käyttää selventämään tilannetta tapauksissa, joissa eroa näiden kahden käsitteen välillä on käytännössä vaikea tehdä tai toiminnon luokittelu hyödyntämiseksi ei vastaa toiminnon todellisia ympäristövaikutuksia.
- (14) Jätteen määritelmän tiettyjen näkökohtien selventämiseksi on tarpeen määritellä jätelajeittain, milloin tietyt jätteet eivät enää ole jätettä, vaan ovat uusiomateriaaleja tai -aineita. Jätteen uudelleenluokittelussa olisi käytettävä mekanismia, joka perustuu ympäristönsuojelun korkeaan tasoon; tällä menettelyllä olisi saatava ympäristö- ja taloudellisia hyötyjä.
- (15) On asianmukaista jakaa kustannukset niin, että ne sisältävät todelliset kustannukset, jotka kyseisen jätteen syntyminen ja siitä huolehtiminen aiheuttavat ympäristölle.
- (16) On tarpeen säätää jätelaitosten yhteistyöverkostosta, jotta yhteisö voisi tulla kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteistä huolehtimisen suhteen ja jotta jäsenvaltiot pääsisivät kukin erikseen lähemmäksi tätä tavoitetta, ottaen kuitenkin huomioon

⁸ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

maantieteelliset olosuhteet tai tietyn tyyppisiin jätteisiin erikoistuneiden laitosten tarpeen.

- (17) On tarpeen määritellä tarkemmin jätehuollon suunnitteluvaihtoehtojen soveltamisalaa ja sisältöä erityisesti vanhojen saastuneiden maa-alueiden ja taloudellisten ohjauskeinojen käytön osalta, ja sisällyttää tällaisten suunnitelmien laatimis- tai tarkistusprosesseihin velvoite ottaa huomioon ympäristövaikutukset tuotteiden ja materiaalien koko elinkaaren ajalta. Lisäksi olisi tarvittaessa otettava huomioon pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY⁹ 14 artiklassa säädetyt jättesuunnitteluvaatimukset ja kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitettu kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskeva strategia¹⁰.
- (18) Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien jäsenvaltioiden toimien toteuttamisen parantamiseksi ja tämän alan parhaiden käytänteiden levittämisen helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia säännöksiä ja säätää jäsenvaltioiden veloitteesta laatia jätteen syntymistä ehkäiseviä ohjelmia, joissa keskitytään keskeisiin ympäristövaikutuksiin koko elinkaari huomioon ottaen. Tällaiset tavoitteet ja toimenpiteet olisi suunniteltava taloudellisen kasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden purkamiseksi. Sidosryhmillä sekä suurella yleisöllä olisi oltava mahdollisuus osallistua ohjelmien laatimiseen ja niillä olisi oltava mahdollisuus saada valmiit ohjelmat käyttöönsä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY¹¹ mukaisesti.
- (19) Joitakin vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY¹² säännöksiä olisi muutettava vanhentuneiden osien poistamiseksi ja säädöksen selkeyden parantamiseksi. Kyseiset säännökset olisi sisällytettävä tähän direktiiviin yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi. Jätteiden sekoittamista koskevan kiellon soveltamisen selventämiseksi sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi olisi direktiivissä 91/689/ETY säädettyä jätteiden sekoituskieltoa koskevat poikkeukset rajattava tilanteisiin, joissa tällainen jätteiden sekoittamisen katsotaan olevan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, kuten se on määritelty direktiivissä 96/61/EY. Näin ollen direktiivi 91/689/ETY olisi kumottava.
- (20) Koska jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/439/ETY¹³ pidetään uudistamista ensisijaisena toimenpiteenä, mutta siitä ei ole enää selkeää hyötyä ympäristön kannalta, olisi kyseinen direktiivi kumottava. Koska jäteöljyjen erilliskeräys on edelleen erittäin tärkeää asianmukaisen jäteöljyhuollon kannalta ja jäteöljyjen vääränlaisesta huolehtimisesta aiheutuvien ympäristövahinkojen estämiseksi, olisi jäteöljyjen keräystä koskeva velvoite sisällytettävä tähän direktiiviin. Näin ollen direktiivi 75/439/ETY olisi kumottava.

⁹ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.

¹⁰ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

¹¹ EYVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

¹² EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

¹³ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/76/EY (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91).

- (21) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁴ mukaisesti.
- (22) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista, ja ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia paremmin toteuttaa yhteisön tasolla, yhteisö voi hyväksyä toimenpiteitä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, kuten EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa on määrätty. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I luku

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla *Kohde*

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla vähennetään resurssien käyttöön liittyvän jätteen ja jätehuollon aiheuttamia kokonaisympäristövaikutuksia.

Samasta syystä siinä säädetään myös ensisijaisista toimenpiteistä, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava jätteen syntymisen ja jätteen haitallisuuden ehkäisemiseksi, sekä myös jätteiden hyödyntämiseksi uudelleenkäytön, kierrättämisen tai muiden hyödyntämistoimintojen avulla.

2 artikla *Soveltamisala*

Tätä direktiiviä ei sovelleta kaasumaisiin päästöihin ilmakehään.

1. Direktiiviä ei sovelleta seuraaviin jäteluokkiin siltä osin, kuin näiden jäteluokkien erityiset näkökohdat kuuluvat jo muun yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan:
 - (a) radioaktiiviseen jätteeseen;
 - (b) mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista sekä louhosten toiminnasta syntyviin jätteisiin,
 - (c) ulosteisiin ja muihin luonnonmukaisiin, vaarattomiin maanviljelyksessä käytettäviin aineisiin;
 - (d) jätevesiin, lukuun ottamatta nestemäistä jätettä;
 - (e) käytöstä poistettuihin räjähteisiin;

¹⁴ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (f) saastuneeseen maaperään, jota ei ole kaivettu pois.
2. Rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista eläimistä saatavia sivutuotteita sisältävän biojätteen käsittelyyn, tätä direktiiviä ei sovelleta eläinten ruhoihin eikä eläimistä saataviin sivutuotteisiin, joita käytetään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisiin tarkoituksiin.
3. Direktiiviä ei sovelleta ulosteisiin, olkiin ja muihin maataloustuotannosta peräisin oleviin luonnonmukaisiin, vaarattomiin aineisiin, joita käytetään maataloudessa tai biomassaan perustuvassa energiantuotannossa soveltaen prosesseja tai menetelmiä, jotka eivät vahingoita ympäristöä tai vaaranna ihmisten terveyttä.
4. Edellä 2 kohdassa mainituilla ”eläinten ruhoilla” tarkoitetaan eläimiä, jotka kuolevat muutoin kuin teurastamalla, mukaan luettuina maataloutta harjoitettaessa eläinkulkutaudin hävittämiseksi lopetetut eläimet.

3 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (a) ”jätteellä” mitä tahansa ainetta tai esinettä, jonka haltija hävittää, aikoo hävittää tai on velvollinen hävittämään;
- (b) ”tuottajalla” jokaista, jonka toiminta tuottaa jätettä tai joka suorittaa esikäsittelyä, sekoittamista tai muunlaista toimintaa, jonka tuloksena kyseisen jätteen laatu tai koostumus muuttuu;
- (c) ”haltijalla” jätteen tuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;
- (d) ”jätehuollolla” jätteen keräilyä, kuljetusta, hyödyntämistä ja huolehtimista, mukaan luettuina tällaisten toimintojen valvonta ja huolehtimispaikkojen jälkihoito;
- (e) ”keräilyllä” jätteen keräystä sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen;
- (f) ”uudelleenkäytöllä” hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai osat, joista on tullut jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu;
- (g) ”kierrätyksellä” jätteen hyödyntämistä tuotteina, materiaaleina tai aineina joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Kierrätyksellä ei tarkoiteta energian hyödyntämistä;
- (h) ”mineraalijäteöljyllä” mitä tahansa mineraalipohjaista voiteluainetta tai teollisuusöljyä, josta on tullut sopimatonta siihen käyttöön, johon se alunperin oli tarkoitettu, ja erityisesti käytettyjä polttomoottoriöljyjä ja vaihteistoöljyjä sekä myös mineraalipohjaisia voiteluöljyjä, turbiineissa käytettäviä öljyjä ja hydraulikkaöljyjä;
- (i) ”käsittelyllä” hyödyntämistä tai huolehtimista.

4 artikla
Jäteluettelo

Komissio vahvistaa jäteluettelon 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Luetteloon merkitään jätteet, joita pidetään vaarallisina 12–15 artiklan mukaisesti ottaen huomioon jätteiden alkuperä ja koostumus sekä tarvittaessa pitoisuuden raja-arvot.

II luku

Hyödyntäminen ja huolehtiminen

1 JAKSO

YLEISTÄ

5 artikla
Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki jäte käsitellään niin, että sitä voidaan käyttää hyödyllisesti korvaamaan joko tuotantolaitoksessa tai yleensä taloudessa muita resursseja, joita olisi käytetty kyseiseen tarkoitukseen, tai että sitä valmistellaan tällaiseen käyttöön; jäljempänä näitä toimenpiteitä kutsutaan "hyödyntämistoimiksi". Jäsenvaltioiden on pidettävä hyödyntämistoimina vähintään liitteessä II lueteltuja toimia.
2. Komissio voi 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisten tehokkuutta koskevien perusteiden vahvistamiseksi, joiden mukaisesti liitteessä II lueteltuja toimien voidaan katsoa olleen 1 kohdassa tarkoitettuja hyödyllisiä toimia.

6 artikla
Huolehtiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 5 artiklan 1 kohdan mukainen hyödyntäminen ei ole mahdollista, kaikesta jätteestä huolehditaan.

Jäsenvaltioiden on kiellettävä jätteen hylkääminen, upottaminen tai valvomaton huolehtiminen.
2. Jäsenvaltioiden on pidettävä huolehtimistoimina vähintään liitteessä I lueteltuja toimia, vaikka toimen toissijaisena seurauksena on aineiden tai energian talteenotto.
3. Jos toimen tulokset osoittavat resurssien korvaamisesta huolimatta, että toimella on vain vähän mahdollisuuksia vähentää 1 artiklassa tarkoitettuja ympäristövaikutuksia, komissio voi hyväksyä 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä kyseisen toimen liittämiseksi liitteessä I olevaan luetteloon.

7 artikla
Edellytykset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan niin, että:

- (a) ei vaaranneta ihmisten terveyttä;
- (b) ei käytetä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle;
- (c) ei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää ja kasveja sekä eläimiä;
- (d) ei tuoteta melu- tai hajuhaittoja,
- (e) ei vahingoiteta maaseutua tai erityisen kiinnostuksen kohteita.

8 artikla
Vastuutaho

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen jätteen haltija hyödyntää jätteet tai huolehtii niistä itse tai antaa jätteiden hyödyntämisen tai niistä huolehtimisen sellaisen laitoksen tai yrityksen, joka suorittaa jätteenkäsittelytoimia, tai yksityisen taikka julkisen jätteiden kerääjän tehtäväksi.

2 JAKSO
KUSTANNUKSET JA VERKOSTOT

9 artikla
Kustannukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteiden hyödyntämisen tai niistä huolehtimisen kustannukset jaetaan asianmukaisesti jätteiden haltijan, aikaisempien haltijoiden ja tuottajan kesken.

10 artikla
Jätelaitosten verkosto

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, tarvittaessa tai milloin on suositeltavaa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätelaitosten verkoston, ottaen huomioon parhaan käytettävissä olevan tekniikan, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa, jäljempänä "paras käytettävissä oleva tekniikka"

Verkoston on oltava sellainen, että yhteisö tulee kokonaisuudessaan omavaraiseksi jätteistä huolehtimisen suhteen ja jäsenvaltiot pääsevät kukin erikseen lähemmäksi omavaraisuuden tavoitetta ottaen kuitenkin huomioon maantieteelliset olosuhteet tai tiettyihin jätelajeihin erikoistuneiden laitosten tarpeen.

Verkoston avulla on oltava myös mahdollista huolehtia jätteistä jossakin lähimmistä asianmukaisista laitoksista sopivimpien menetelmien ja teknologioiden avulla siten, että varmistetaan korkeatasoinen ympäristön ja ihmisten terveyden suojele.

III luku

Jätteen muuttuminen muuksi kuin jätteeksi

11 artikla

Uusiotuotteet, -materiaalit ja -aineet

1. Jotta voitaisiin määritellä, onko asianmukaista katsoa tietyn jätteen osalta, että se ei uudelleenkäyttö-, kierrätys- tai hyödyntämistoimien toteuttamisen jälkeen enää ole jätettä ja että kyseinen jäte voidaan luokitella uudelleen uusiotuotteeksi, -materiaaliksi tai -aineeksi, komissio arvioi, täyttyvätkö seuraavat edellytykset:
 - (a) uudelleenluokitus ei aiheuttaisi kielteisiä kokonaisympäristövaikutuksia;
 - (b) kyseiselle uusiotuotteelle, -materiaalille tai -aineelle on markkinat.
2. Komissio voi 1 kohdan mukaisen arviointinsa perusteella ja 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksyä tietyn tuotteen, materiaalin tai aineen jäteluokan osalta täytäntöönpanotoimia, joissa yksilöidään ympäristö- ja laatuperusteet, jotka on täytettävä, jotta jätteen voidaan katsoa olevan uusiotuote taikka uusiomateriaalia tai -ainetta.
3. Edellä olevassa 2 kohdan mukaisesti vahvistetuilla perusteilla on voitava varmistaa, että toimien tuloksena saatava uusiotuote, -materiaali tai -aine täyttää markkinoille saattamista koskevat edellytykset.

Perusteissa on otettava huomioon kaikki riskit, joita aiheutuu uusiomateriaalin tai -aineen ympäristölle haitallisesta käytöstä tai kuljetuksista, ja niissä on vahvistettava taso, joka takaa ihmisten terveyden ja ympäristön korkean suojelun tason.

IV luku

Vaaralliset jätteet

1 JAKSO

LUOKITTELU JA KIRJAAMINEN

12 artikla

Luokittelu

Jätettä pidetään vaarallisena jätteenä, jos sillä on yksi tai useampia liitteessä III lueteltuja ominaisuuksia.

Kotitalouksien tuottamia vaarallisia jätteitä ei pidetä vaarallisena jätteenä ennen kuin jätteenkäsittelytoimintoja suorittava laitos tai yksityinen taikka julkinen jätteiden kerääjä on ne kerännyt.

Tässä direktiivissä olevia vaarallisia jätteitä koskevia säännöksiä ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1774/2002 soveltamisalaan kuuluviin eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin paitsi jos ne on sekoitettu vaarallisen jätteen kanssa.

13 artikla *Luettelo*

Komissio laatii 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vaarallisten jätteiden luettelon, jäljempänä ”luettelo”.

Luettelossa otetaan huomioon jätteiden alkuperä ja koostumus, sekä tarvittaessa pitoisuuden raja-arvot.

14 artikla *Luetteloimaton vaarallinen jäte*

1. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena, vaikka sitä ei sellaisenaan ole mainittu 4 artiklassa tarkoitetussa jäteluettelossa, jäljempänä ”luettelossa”, jos sillä on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle 34 artiklan 1 kohdan mukaisessa kertomuksessa ja annettava komissiolle kaikkia asiaankuuluvat tiedot.

2. Komissio tarkistaa luettelon vastaanottamiensa ilmoitusten perusteella päättääkseen sen mukauttamisesta 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

15 artikla *Luetteloitu muu kuin vaarallinen jäte*

1. Jos jäsenvaltio voi osoittaa todistusaineiston perusteella, että tietyllä luetteloon vaaralliseksi jätteeksi merkityllä jätteellä ei ole liitteessä III lueteltuja ominaisuuksia, se voi käsitellä kyseistä jätettä muuna kuin vaarallisena jätteenä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle 34 artiklan 1 kohdan mukaisessa kertomuksessa ja annettava komissiolle tarvittavat tiedot.

2. Komissio tarkistaa luettelon vastaanottamiensa ilmoitusten perusteella päättääkseen sen mukauttamisesta 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

2 JAKSO ERITYISVAATIMUKSET

16 artikla *Jätteiden erottelu*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien edellytysten täyttyminen, jos vaarallista jätettä sekoitetaan joko sellaisen vaarallisen jätteen kanssa, jolla on erilaisia ominaisuuksia, tai muun jätteen, aineiden tai materiaalien kanssa:
 - (a) jätteiden sekoittamisen suorittaa laitos tai yritys, jolla on 19 artiklan mukainen toimilupa;
 - (b) tämän direktiivin 7 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan;
 - (c) jätehuollon ympäristövaikutukset eivät lisääny;
 - (d) näissä toimissa käytetään parhaita käytettävissä olevia tekniikoita.
2. Jos vaarallinen jäte on 1 kohdan säännösten vastaisesti sekoitettu sellaisen vaarallisen jätteen kanssa, jolla on erilaisia ominaisuuksia, tai muun jätteen, aineiden tai materiaalien kanssa, on jätteet tarvittaessa eroteltava 7 artiklan säännösten noudattamiseksi, ellei jäsenvaltioiden määrittelemistä teknistä ja taloudellista toteutettavuutta koskevista perusteista muuta johdu.

17 artikla *Merkintä*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset jätteet on keräily-, kuljetuksen ja väliaikaisen varastoinnin aikana pakattu ja merkitty voimassa olevien kansainvälisten ja yhteisön säännösten mukaisesti.
2. Jos vaarallisia jätteitä siirretään, on niihin liitettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 259/93 mukainen tunnistuslomake.

18 artikla *Mineraalijäteöljyt*

Rajoittamatta 16 ja 17 artiklassa säädettyjen vaarallisen jätteen käsittelyyn liittyvien velvoitteiden soveltamista jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mineraalijäteöljyt kerätään ja käsitellään 7 artiklan mukaisesti.

V luku

Luvat tai rekisteröinti

1 JAKSO

LUVAT

1 ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Luvat

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikilla jätteiden huolehtimis- tai hyödyntämistoimia suorittavilla laitoksilla tai yrityksillä on toimivaltaisten viranomaisten myöntämä toimilupaa.

Näissä luvissa on oltava seuraavat tiedot:

- (a) käsiteltävän jätteen laji ja määrä;
- (b) kunkin luvan saaneen toimintotyyppin osalta kyseiseen laitokseen liittyvät tekniset vaatimukset;
- (c) toteutettavat turvatoimet;
- (d) kuhunkin toimintotyyppiin sovellettava menetelmä.

Luvissa voidaan yksilöidä muita edellytyksiä ja vaatimuksia.

2. Luvat voidaan myöntää määräajaksi ja ne voidaan uusida.
3. Jos toimivaltainen kansallinen viranomainen katsoo, että käytettäväksi suunniteltu käsittelytapa ei ole hyväksyttävä ympäristönsuojelun kannalta, sen on kieltäydyttävä myöntämästä lupaa.
4. Energian hyödyntämistä koskevien lupien edellytyksenä on oltava, että energia on hyödynnettävä korkealla energiatehokkuudella.

20 artikla

Direktiivin 96/61/EY mukaiset luvat

Tämän direktiivin 19 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta laitoksiin tai yrityksiin, joilla on direktiivin 96/61/EY mukainen lupa.

21 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksyä lupia koskevia vähimmäisvaatimuksia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että jäte käsitellään ympäristön kannalta kestäväällä tavalla.

2 ALAJAKSO
POIKKEUKSET

22 artikla
Kelpoisuus

Jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen 19 artiklan 1 kohdan vaatimusten noudattamisesta:

- (a) laitoksille tai yrityksille, jotka käsittelevät omat jätteensä tuotantopaikalla;
- (b) laitoksille tai yrityksille, jotka suorittavat jätteiden hyödyntämistoimia.

Jos laitoksessa tai yrityksessä suoritetaan sekä huolehtimis- että hyödyntämistoimia, sille voidaan myöntää poikkeus ainoastaan hyödyntämistoimien osalta.

23 artikla
Yleiset säännöt

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää 22 artiklan mukaisia poikkeuksia, sen on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat kunkin toimintotyyppin osalta yleiset säännöt, joissa yksilöidään poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvat jäteluokat ja -määrät ja käytettävä käsittelymenetelmä.

Näiden sääntöjen on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tekniikoihin ja niillä on varmistettava 7 artiklan noudattaminen.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot 1 kohdan mukaisesti vahvistetuista yleisistä säännöistä.

24 artikla
Vaaralliset jätteet

Vaarallisten jätteiden osalta jäsenvaltiot voivat myöntää 22 artiklan mukaisia poikkeuksia ainoastaan hyödyntämistoimia suorittaville laitoksille ja yrityksille.

Edellä olevan 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjen yleisten sääntöjen lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä vaarallisia jätteitä koskeviin poikkeuksiin liittyvistä erityisedellytyksistä, mukaan luettuina jätteen sisältämien vaarallisten aineiden raja-arvot, päästöjen raja-arvot, toiminnan laatu sekä mitkä tahansa jätteiden eri hyödyntämismenetelmien käyttämisen edellytykset.

2 JAKSO

REKISTERÖINTI

25 artikla

Rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen kansallinen viranomainen pitää rekisteriä laitoksista ja yrityksistä, jotka keräävät tai kuljettavat jätettä ammattimaisesti, tai jotka kauppiaina tai välittäjinä järjestävät jätteiden käsittelyä muiden puolesta, ja joilta ei edellytetä 19 artiklan 1 kohdan mukaista lupaa.

Näiden laitosten tai yritysten on oltava tiettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia.

2. Kaikki laitokset ja yritykset, joille on myönnetty poikkeus 1 jakson 2 alajakson mukaisesti, on kirjattava 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.
3. Komissio hyväksyy 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitetut vähimmäisvaatimukset.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivalla jätteiden keräys- ja kuljetusjärjestelmällä varmistetaan, että kerätyt ja kuljetetut jätteet toimitetaan 7 artiklan vaatimusten mukaisiin asianmukaisiin käsittelylaitoksiin.

VI luku

Jätehuolto

1 JAKSO

SUUNNITELMAT

26 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset laativat 1 artiklan mukaisesti yhden tai useamman jätehuoltosuunnitelman, joka tarkistetaan vähintään joka viides vuosi.

Näiden suunnitelmien on erikseen tai yhdessä katettava kyseisen jäsenvaltion koko maantieteellinen alue.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetuissa jätehuoltosuunnitelmissa on oltava analyysi kyseisen maantieteellisen alueen nykyisestä jätehuoltotilanteesta sekä toimenpiteistä, jotka aiotaan toteuttaa jätteen syntymisen ehkäisemisen, uudelleen käytön, kierrätyksen, hyödyntämisen ja turvallisen huolehtimisen toteuttamiseksi.
3. Jätehuoltosuunnitelman on sisällettävä seuraavat tiedot:

- (a) syntyneiden jätteiden sekä todennäköisesti kansallisen alueen ulkopuolella käsiteltäväksi tuotavien jätteiden luokat, määrät ja alkuperä;
 - (b) yleiset tekniset vaatimukset, mukaan luettuna keräilyjärjestelmät ja käsittelymenetelmät;
 - (c) sellaisia jätevirtoja varten tarvittavat erityisjärjestelyt, jotka aiheuttavat erityisiä toimintapoliittisia, teknisiä tai jätehuolto-ongelmia;
 - (d) nykyisten jätelaitosten ja tärkeimpien hyödyntämislaitosten yksilöinti ja arviointi sekä vanhojen saastuneiden kaatopaikka-alueiden yksilöinti ja arviointi ja niiden parantamista koskevat toimenpiteet;
 - (e) riittävät laitosalueen tunnistetiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, myöntävätkö ne uusille käsittelylaitoksille tai merkittävälle hyödyntämislaitoksille toimiluvan;
 - (f) luonnolliset henkilöt tai oikeudelliset henkilöt, joilla on jätteenkäsittelyyn tarvittava pätevyys;
 - (g) jätehuoltoon liittyvät taloudelliset ja organisatoriset näkökohdat;
 - (h) arvio tietyn taloudellisen ohjauskeinon hyödyllisyydestä ja sopivuudesta erilaisten jäteongelmien ratkaisuun, ottaen huomioon tarve ylläpitää sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.
4. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmien vaatimusten ja direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa tarkoitetun kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen määrän vähentämistä koskevan strategian mukaisia, mukaan luettuina merkittävät tiedotuskampanjat sekä taloudellisten ohjauskeinojen käyttö.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista hyväksytyistä jätehuoltosuunnitelmista tai jätehuoltosuunnitelmien tarkistuksista.

Niiden on myös toimitettava komissiolle yleisarvio siitä, miten suunnitelmat edistävät direktiivin tavoitteiden toteutumista. Arvion on käsiteltävä direktiivin 2001/42/EY mukainen jätehuoltosuunnitelmien strateginen ympäristöarviointi.

27 artikla
Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä muiden asianosaisten jäsenvaltioiden kanssa 26 artiklassa tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien laatimiseksi.

Niiden on varmistettava yleisön osallistuminen direktiivin 2003/35/EY mukaisesti ja erityisesti, että suunnitelmat ovat yleisön saatavilla Internetissä.

28 artikla
Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti 26 artiklan 5 kohdan mukaisen ilmoituksen muodon.

2 JAKSO
JÄTTEEN SYNTYMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVAT OHJELMAT

29 artikla
Ohjelmien hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on 1 artiklan mukaisesti hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia viimeistään [*kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*].

Tällaiset ohjelmat on joko sisällytettävä 26 artiklassa tarkoitettuihin jätehuoltosuunnitelmiin tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Ne on laadittava niiden tehokkaan soveltamisen kannalta sopivimmaksi katsotulla maantieteellisellä tasolla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sidosryhmillä ja suurella yleisöllä on mahdollisuus osallistua ohjelmien laatimiseen ja että he saavat ohjelmat käyttöönsä niiden valmistuttua direktiivin 2003/35/EY mukaisesti.

30 artikla
Ohjelmien sisältö

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ohjelmissaan jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet ja arvioitava mahdollisuudet toteuttaa liitteessä IV esitetyt toimenpiteet.

Tällaiset tavoitteet ja toimenpiteet suunnitellaan taloudellisen kasvun ja jätteen syntymiseen liittyvien ympäristövaikutusten välisen yhteyden purkamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityisiä laadullisia ja määrällisiä tavoitteita ja indikaattoreita kunkin vahvistetun toimenpiteen tai toimenpiteiden yhdistelmän osalta yksittäisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa saavutetun edistymisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi.

31 artikla
Uudelleentarkastelu

Jäsenvaltioiden on arvioitava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmansa säännöllisesti ja vähintään ennen 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten toimittamista.

VII luku

Tarkastukset ja asiakirja-aineisto

32 artikla *Tarkastukset*

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määräajoin tarkastettava asianmukaisesti laitokset ja yritykset, jotka suorittavat jätteenkäsittelytoimintoja tai jotka keräilevät tai kuljettavat jätteitä ammattimaisesti tai jotka järjestävät jätteistä huolehtimista muiden puolesta, ja vaarallisten jätteiden tuottajat.
2. Jätteiden keräys- ja kuljetustoimia koskeviin tarkastuksiin sisältyvät kerätyn ja kuljetetun jätteen lähtöpaikka ja määränpää.

33 artikla *Kirjaaminen*

1. Edellä olevan 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisten jätteiden tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräilevät ja kuljettavat vaarallisia jätteitä, on pidettävä kirjaa jätteiden määrästä, laadusta, alkuperästä ja tarvittaessa määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä ja annettava nämä tiedot pyydettyä toimivaltaisille viranomaisille.
2. Vaarallisia jätteitä koskevat tiedot on säilytettävä vähintään kolme vuotta, paitsi jos kyseessä ovat vaarallisia jätteitä kuljettavat laitokset tai yritykset, joiden on säilytettävä tällaisia tietoja vähintään 12 kuukautta.

Toimivaltaisille viranomaisille tai jätteen aikaisemmalle haltijalle on pyynnöstä esitettävä asiakirjatodisteet suoritetuista jätehuoltotoimista.

VIII luku

Loppusäännökset

34 artikla *Kertomukset ja uudelleentarkastelu*

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta alakohtaisessa kertomuksessa¹⁵.

Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii direktiivin 91/692/ETY¹⁶ 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Kertomus on

¹⁵ Jätteiden syntymistä ja käsittelyä koskevat määrälliset tiedot on sisällytettävä kertomukseen asetuksen (EY) N:o 2150/2002 mukaisesti. Tietojen ilmoittamistiheydestä ja kertomusten määräajasta säädetään tämän asetuksen liitteissä.

¹⁶ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä näihin kertomuksiin tiedot siitä, miten ne ovat edistyneet jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa.

Kertomuksia koskeviin vaatimuksiin liittyen on kerättävä ruokajätettä koskevat tiedot, joiden perusteella voidaan laatia säännöt sen turvallisesta käytöstä, hyödyntämisestä, kierrätyksestä ja siitä huolehtimisesta.

2. Komissio lähettää kyselylomakkeen tai mallin jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jota kertomus koskee.
3. Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdan mukaiset jäsenvaltioiden kertomukset.
4. Ensimmäisessä kertomuksessa, joka laaditaan viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta, komissio tarkastelee tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja tekee tarvittaessa ehdotuksen sen tarkistamisesta.

35 artikla

Mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Komissio hyväksyy 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittavat muutokset liitteiden mukauttamiseksi tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen.

36 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea (jäljempänä 'komitea').
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

37 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään *[lisätään 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä oleva päivämäärä]*. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

38 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 75/439/ETY, 75/442/ETY ja 91/689/ETY.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

39 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

40 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

HUOLEHTIMISTOIMET

- D 1 Sijoittaminen maahan tai maan päälle (esimerkiksi kaatopaikoille)
- D 2 Maaperäkäsittely (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen biologinen hajottaminen maaperässä)
- D 3 Syväinjektointi (esimerkiksi pumpattavien jätteiden injektointinen kaivoihin, suolakupuihin tai luontaisesti esiintyviin muodostumiin)
- D 4 Allastaminen (esimerkiksi nestemäisen tai lietemäisen jätteen sijoittaminen kaivantoihin, lammikoihin tai patoaltaisiin)
- D 5 Erityisesti suunnitellut kaatopaikat (esimerkiksi sijoittaminen vuorattuihin erillisiin osastoihin, jotka on katettu ja eristetty toisistaan ja ympäristöstä)
- D 6 Päästäminen vesistöön lukuun ottamatta meriä
- D 7 Päästäminen meriin, myös sijoittaminen merenpohjaan
- D 8 Biologinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, joista huolehditaan jollakin toimista D 1–D 12
- D 9 Fysikaalis-kemiallinen käsittely, jota ei mainita muualla tässä liitteessä ja jossa syntyy yhdisteitä tai seoksia, joista huolehditaan jollakin toimista D 1–D 12 (esimerkiksi haihduttamalla, kuivaamalla, pasuttamalla jne.)
- D 10 Polttaminen maalla
- D 11 Polttaminen merellä
- D 12 Pysyvä varastointi (esimerkiksi säiliöiden sijoittaminen kaivokseen)
- D 13 Yhdistäminen tai sekoittaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1– D 12
- D 14 Uudelleen pakkaaminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1– D 13
- D 15 Varastoiminen ennen toimittamista johonkin toimista D 1–D 14 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräilyä).

LIITE II

HYÖDYNTÄMISTOIMET

R 1 Käyttö pääasiassa polttoaineena tai muutoin energian tuottamiseksi

Tätä kohtaa sovelletaan kiinteiden yhdyskuntajätteiden prosessointiin tarkoitettuihin polttolaitoksiin ainoastaan, jos niiden energiatehokkuus on yhtä suuri tai suurempi

- kuin 0,60 niiden laitosten osalta, jotka ovat toiminnassa ja jotka ovat saaneet luvan yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2009,
- kuin 0,65 niiden laitosten osalta, jotka ovat saaneet luvan 31 päivän joulukuuta 2008 jälkeen.

Energiatehokkuuden laskennassa käytetään seuraavaa kaavaa¹⁷:

$$\text{Energiatehokkuus} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

jossa:

E_p on lämpönä tai sähköinä tuotetun energian määrä vuodessa. E_p lasketaan kertomalla sähköinä tuotettu energia 2,6:lla ja kaupalliseen käyttöön tuotettu lämpö 1,1:llä (GJ/vuosi).

E_f on se energiamäärä vuodessa, joka on saatu höyryn tuotannossa käytettävistä polttoaineista (GJ/vuosi).

E_w on käsiteltyyn jätteeseen sisältyvä energiamäärä vuodessa; se on laskettu käyttäen jätteen alempaa nettolämpöarvoa (GJ/vuosi).

E_i on muualta toimitetun energian määrä, E_w :tä ja E_f :ää (GJ/vuosi) lukuun ottamatta.

0,97 on tekijä, joka vastaa pohjatuhkan ja säteilyn aiheuttamaa energiahävikkiä.

R 2 Liuottimien talteenotto tai uudistaminen

R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät)

R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto

R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto

R 6 Happojen tai emästen uudistaminen

R 7 Saastumisen torjumiseksi käytettyjen aineiden hyödyntäminen

R 8 Katalyyttien ainesosien hyödyntäminen

R 9 Öljyn uudelleenjalostaminen tai muu uudelleenkäyttö

¹⁷ Kaava perustuu jätteenpoltoa koskevassa BAT-asiakirjassa oleviin tietoihin.

R 10 Maaperän käsitteleminen siten, että siitä on hyötyä maataloudelle tai että sillä on ekologisesti hyödyllinen vaikutus

R 11 Toimista R 1 - R 10 syntyneiden jätteiden käyttö

R 12 Jätteiden vaihto jonkin toimista R 1 - R 11 soveltamiseksi jätteeseen

R 13 Jätteen varastoiminen ennen sen toimittamista johonkin toimista R 1 - R 12 (lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen keräilyä).

LIITE III

OMINAISUUDET, JOTKA TEKEVÄT JÄTTEISTÄ VAARALLISIA

H1 ”Räjähtävä”: aineet ja valmisteet, jotka voivat räjähtää liekin vaikutuksesta tai jotka ovat herkempiä iskuille tai hankaukselle kuin dinitrobentseeni.

H2 ”Hapettava”: aineet ja valmisteet, jotka reagoivat erittäin eksotermisesti, kun ne joutuvat kosketuksiin muiden aineiden kanssa, erityisesti syttyvien aineiden kanssa.

H3-A ”Helposti syttyvä”:

- nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on alle 21° C (mukaan luettuna erittäin helposti syttyvät nesteet), tai
- aineet ja valmisteet, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä, kun ne joutuvat kosketuksiin ilman kanssa tavanomaisessa lämpötilassa ja ilman lisäenergiaa, tai
- kiinteät aineet ja valmisteet, jotka voivat helposti syttyä, kun ne joutuvat lyhytaikaiseen kosketukseen sytytyslähteen kanssa, ja jotka jatkavat palamistaan tai kulumistaan sytytyslähteen läheisyydestä poistamisen jälkeen, tai
- kaasumaiset aineet ja valmisteet, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketuksiin ilman kanssa normaalissa ilmanpaineessa, tai
- aineet ja valmisteet, jotka joutuessaan kosketuksiin veden tai kostean ilman kanssa kehittävät vaarallisia määriä helposti syttyvää kaasua.

H3-B ”Syttyvä”: nestemäiset aineet ja valmisteet, joiden leimahduspiste on yhtä suuri tai suurempi kuin 21 °C ja pienempi tai yhtä suuri kuin 55 °C.

H4 ”Ärsyttävä”: syövyttämättömät aineet ja valmisteet, jotka ollessaan hetkellisesti, pitkäaikaisesti tai toistuvasti kosketuksessa ihon tai limakalvon kanssa voivat aiheuttaa tulehduksen.

H5 ”Epäterveellinen”: aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nautittuina tai ihon läpi saatuina voivat aiheuttaa rajoitettuja terveysriskejä.

H6 ”Myrkyllinen”: aineet ja valmisteet (mukaan luettuna erittäin myrkylliset aineet ja valmisteet), jotka hengitettynä tai nautittuina tai ihon läpi saatuina voivat aiheuttaa vakavia akuutteja tai kroonisia terveysriskejä ja jopa kuoleman.

H7 ”Syöpää aiheuttava”: aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nautittuina tai ihon läpi saatuina voivat aiheuttaa syövän tai lisätä sen todennäköisyyttä.

H8 ”Syövyttävä”: aineet ja valmisteet, jotka voivat tuhota elävää kudosta ollessaan siihen kosketuksessa.

H9 ”Tartuntavaarallinen”: aineet, jotka sisältävät eläviä pieneliöitä tai niiden myrkkyjä ja joiden tiedetään tai uskotaan aiheuttavan tauteja ihmisissä tai muissa elävissä olennoissa.

H10 ”Epämuodostumia aiheuttava”: aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nautittuina tai ihon läpi saatuina voivat aiheuttaa periytymättömiä synnynnäisiä epämuodostumia tai lisätä niiden todennäköisyyttä.

H11 ”Perimän muutoksia aiheuttava”: aineet ja valmisteet, jotka hengitettynä tai nautittuina tai ihon läpi saatuina voivat aiheuttaa perinnöllisiä geneettisiä vaurioita tai lisätä niiden todennäköisyyttä.

H12 Aineet ja valmisteet, joista vapautuu myrkyllisiä tai erittäin myrkyllisiä kaasuja niiden joutuessa kosketuksiin veden, ilman tai hapon kanssa.

H13 Aineet ja valmisteet, joista voi käsittelyn jälkeen muodostua toista ainetta, esim. suotonestettä, jolla on jokin edellä mainituista ominaisuuksista.

H14 ”Ympäristölle vaarallinen”: aineet ja valmisteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa välittömästi tai myöhemmin vaaraa ympäristölle.

Huomautukset

1. Vaarallisuusominaisuudet ”myrkyllinen” (ja ”erittäin myrkyllinen”), ”haitallinen”, ”syövyttävä” ja ”ärsyttävä” on määritelty neuvoston direktiivin 67/548/ETY¹⁸, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä VI olevan I osan A kohdan ja II osan B kohdan mukaisesti.
2. Ominaisuuksien ”syöpää aiheuttava”, ”epämuodostumia aiheuttava” ja ”perimän muutoksia aiheuttava” määrittelemiseksi ja nykyisen tiedon tason huomioon ottamiseksi tarvittavia lisätunnusmerkkejä on direktiivin 67/548/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä VI olevan II osan D kohdassa mainitussa oppaassa ”Vaarallisten aineiden merkitsemisohjeet”.

Testausmenetelmät

Käytettävät menetelmät on esitetty direktiivin 67/548/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä V.

¹⁸ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

LIITE IV

JÄTTEEN SYNTYMISEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa jätteen syntymiseen:

1. Suunnittelutoimien tai muiden primääriraaka-aineiden saatavuuteen tai hintaan vaikuttavien taloudellisten ohjauskeinojen käyttö.
2. Sellaisen tutkimus- ja kehitystyön edistäminen, jolla saadaan aikaan puhtaampia ja vähemmän jätettä synnyttäviä tuotteita ja tekniikoita, ja tämän työn tulosten levittäminen.
3. Jätteen syntymiseen liittyviä ympäristöpaineita koskevien tehokkaiden ja mielekkäiden indikaattoreiden kehittäminen jätteen syntymisen ehkäisemistä koskeville toimille kaikilla tasoilla, EU:n laajuisista tuotevertailuista paikallisten viranomaisten toteuttamiin toimiin ja kansallisiin toimenpiteisiin.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa suunnittelu- ja valmistusvaiheeseen:

4. Ekologisen suunnittelun edistäminen (ekologinen suunnittelu tarkoittaa ympäristönäkökohtien järjestelmällistä sisällyttämistä tuotesuunnitteluun tuotteen ympäristönsuojelun tason parantamiseksi koko sen elinkaaren ajan).
5. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tietojen tarjoaminen, jotta voidaan helpottaa parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista teollisuudessa.
6. Koulutuksen järjestäminen toimivaltaisille viranomaisille siitä, miten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat vaatimukset sisällytetään tämän direktiivin ja direktiivin 96/61/EY mukaisesti lupiin.
7. Jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden soveltaminen myös sellaisissa laitoksissa, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan. Tarvittaessa tällaisia toimenpiteitä voisivat olla muun muassa jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat arvioinnit ja suunnitelmat.
8. Tietoisuuden lisäämistä koskevat kampanjat ja taloudellisen, päätöksentekoa koskevan tai muun tuen tarjoaminen yrityksille. Tällaiset toimenpiteet ovat todennäköisesti erityisen tehokkaita, jos ne suunnataan pienille ja keskisuurille yrityksille ja mukautetaan näitä yrityksiä varten sekä toteutetaan vakiintuneiden yritysverkostojen kautta.
9. Vapaaehtoisten sopimusten, kuluttaja-/tuottajaneelien ja alakohtaisten neuvottelujen käyttö, jotta asianomaiset yritys- ja teollisuusalat ottavat käyttöön omia jätteen syntymistä ehkäiseviä suunnitelmiaan ja tavoitteitaan tai muuttavat jätteitä synnyttäviä tuotteitaan ja pakkauksiaan.
10. Luotettavien ympäristöasioiden hallintajärjestelmien, mukaan luettuna ISO 14001, edistäminen.

Toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kulutus- ja käyttövaiheeseen:

11. Taloudelliset ohjauskeinot, kuten kannustimet ympäristöä säästävien hankintojen edistämiseksi tai pakollisten maksujen periminen kuluttajilta tuotteista tai pakkausmateriaalista, jotka muutoin olisivat saatavilla maksutta.
12. Suurelle yleisölle tai tietyille kuluttajaryhmälle suunnatut tietoisuuden lisäämistä koskevat kampanjat ja aineisto.
13. Luotettavien ympäristömerkkien edistäminen.
14. Teollisuuden kanssa tehtävät sopimukset, kuten tuotepaneelit, jotka toteutetaan yhdennetyn tuotepolitiikan puitteissa, tai jälleenmyyjien kanssa tehtävät sopimukset, jotka koskevat jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tietojen ja vähemmän ympäristövaikutuksia aiheuttavien tuotteiden saatavuutta.
15. Julkisten ja yritysten hankintojen osalta ympäristöperusteiden ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien perusteiden sisällyttäminen tarjouskilpailuihin ja sopimukseen komission 29 päivänä lokakuuta 2004 julkaiseman ympäristönäkökohdat huomioon ottavia julkisia hankintoja koskevan käsikirjan ohjeiden mukaisesti.
16. Soveltuvien käytöstä poistettujen tuotteiden uudelleenkäytön ja/tai korjaamisen edistäminen erityisesti korjaus-/uudelleenkäyttöverkostojen perustamisen tai tukemisen avulla.

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 75/442/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan a kohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
1 artiklan a kohdan toinen alakohta	4 artikla
1 artiklan b kohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohta
1 artiklan c kohta	3 artiklan 1 kohdan c alakohta
1 artiklan d kohta	3 artiklan 1 kohdan d alakohta
1 artiklan e kohta	5 artikla
1 artiklan f kohta	6 artikla
1 artiklan g kohta	3 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artikla
2 artiklan 2 kohta	-
3 artiklan 1 kohta	1 artikla
3 artiklan 2 kohta	-
4 artikla	7 artikla
5 artikla	10 artikla
6 artikla	-
7 artiklan 1 ja 2 kohta	26 artikla
7 artiklan 3 kohta	-
8 artikla	8 artikla
9 artikla	19 artikla
10 artikla	19 artikla
11 artikla	22-24 artikla
12 artikla	25 artikla
13 artikla	32 artikla

14 artikla	33 artikla
15 artikla	9 artikla
16 artikla	34 artikla
17 artikla	35 artikla
18 artikla	36 artikla
19 artikla	37 artikla
20 artikla	38 artikla
21 artikla	39 artikla
Liite I	-
Liite IIA	Liite I
Liite IIB	Liite II
Direktiivi 75/439/ETY	
1 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan g alakohta
2 artikla	18 ja 7 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	-
3 artiklan 3 kohta	7 artikla
4 artikla	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	-
5 artiklan 2 kohta	-
5 artiklan 3 kohta	-
5 artiklan 4 kohta	19 ja 25 artikla
6 artikla	19 artikla
7 artiklan a kohta	7 artikla
7 artiklan b kohta	-
8 artiklan 1 kohta	-

8 artiklan 2 kohdan a alakohta	-
8 artiklan 2 kohdan b alakohta	-
8 artiklan 3 kohta	-
9 artikla	-
10 artiklan 1 kohta	16 artikla
10 artiklan 2 kohta	7 artikla
10 artiklan 3 ja 4 kohta	-
10 artiklan 5 kohta	12-15 artikla
11 artikla	25 artikla
12 artikla	25 artikla
13 artiklan 1 kohta	32 artikla
13 artiklan 2 kohta	-
14 artikla	-
15 artikla	-
16 artikla	-
17 artikla	-
18 artikla	34 artikla
19 artikla	-
20 artikla	-
21 artikla	-
22 artikla	-
Liite I	-
Direktiivi 91/689/ETY	
1 artiklan 1 kohta	-
1 artiklan 2 kohta	-

1 artiklan 3 kohta	3 artikla
1 artiklan 4 kohta	3 ja 12-15 artikla
2 artiklan 1 kohta	34 artikla
2 artiklan 2-4 kohta	16 artikla
3 artikla	19-24 artikla
4 artikla (1)	32 artikla
4 artikla (2) (3)	33 artikla
5 artiklan 1 kohta	17 artikla
5 artiklan 2 kohta	32 artikla
5 artiklan 3 kohta	33 artikla
6 artikla	26 artikla
7 artikla	-
8 artikla	-
9 artikla	-
10 artikla	-
11 artikla	-
12 artikla	-
Liite I ja II	-
Liite III	Liite III